

ИЗВОРЪТ НА КРАЙСВЕТА

Превод от английски: Вера Славова, 1984

chitanka.info

Едно време — много хубаво време било то, при все че не било по мое време, нито по твое време, нито по ничие време — имало едно момиче, чиято майка умряла и баща ѝ се оженил повторно. А мащехата я намразила, защото била много хубава.

Много жестоко се отнасяла мащехата със заварената дъщеря — карала я да върши цялата слугинска работа и не ѝ давала нито миг покой. Един ден мащехата решила да се отърве от момичето завинаги — дала ѝ едно сито и казала:

— Върви и го напълни от извора накрай света и го донеси пълно у дома, иначе няма да видиш добро. — Тя смятала, че момичето никога няма да намери извора на края на света, но и да го намери, как ще донесе сито, пълно с вода?

Момичето тръгнало и питало всеки, когото срещнело къде е изворът на края на света. Но никой не знаел, докато една странна, дребна старица, прегърбена надве, ѝ казала къде се намира и как да стигне до него. Тя я послушала и най-сетне стигнала до извора на края на света. Но когато потопила ситото в студената, ледена вода, щом го повдигнала, то веднага изпразнило. И пак, и пак опитвала, но всеки път ставало същото. Накрая седнала и така заплакала, че сърцето и щяло да се пръсне.

Изведнъж чула крякащ глас, погледнала и видяла една грамадна жаба с изпъкнали очи, че я гледа и ѝ говори:

— Какво има, миличка?

— О, боже, боже — казало момичето, — моята мащеха ме изпрати толкова далече да напълня това сито с вода от извора на края на света. А аз не мога да го напълня, не знам как.

— Добре — казала жабата, — ако ми обещаеш една цяла нощ да правиш каквото те помоля, ще ти кажа как да го напълниш.

Момичето се съгласило и тогава жабата казала:

*С мъх го затъпчи, с глина измажи
и водата бистра то ще задържи.*

И скок, подскок, жабата цамбурнала в извора на края на света.

Момичето потърсило наоколо мъх, постлало го на дъното, а отгоре го замазало с глина, потопило ситото в извора на края на света и

този път водата не изтекла и то си тръгнало за дома.

Точно тогава жабата си подаде главата от извора на края на света и извикала:

— Помни обещанието си!

— Добре — казало момичето, защото си мислело: — Какво лошо може да ми направи една жаба?

То се върнало при мащехата си с пълно сито от извора на края на света. Мащехата страшно се ядосала, но нищо не казала.

Същата вечер те чули нещо да шляпа във вратата и един глас извикал:

*Отвори ми вратата, мое сърце,
отвори ми вратата, моя изгоро;
спомни си добре какво си говорихме
накрай на света тази заран.*

— Какво може да е това? — извикала мащехата.

Тогава момичето трябвало да ѝ разкаже всичко за обещанието, което дало на жабата.

— Момичетата трябва да държат на обещанията си — каза мащехата, която се радвала, че момичето ще трябва да се подчини на една гнусна жаба.

— Върви и отвори веднага вратата.

Момичето отишло и отворило, а там стояла жабата от извора на края на света. Тя скачала и подскачала, докато се доближила до момичето и каза:

*Взemi me, вдигни me, мое сърце,
до твойто коляно, моя изгоро;
спомни си добре какво си говорихме
накрай на света тази заран.*

Но момичето не искало да изпълни обещанието си, докато мащехата не каза:

— Веднага я вдигни, безсрамнице! Момичетата трябва да държат на обещанията си.

И момичето взело жабата на коленете си, където тя удобно лежала известно време, докато накрая казала:

*— Дай ми да хапна, мое сърце,
дай ми да хапна, моя изгоро;
спомни си добре какво си говорихме
накрай на света тази заран.*

Е, добре, тя нямала нищо против да направи това, взела една купа с мляко, надробила хляб и добре я нахранила. Но когато жабата се наяла, казала:

*— Сложи ме да спя, мое сърце,
сложи ме да спя, моя изгоро;
спомни си добре какво си говорихме
накрай на света тази заран.*

Това момичето отказало да направи, но мащехата грубо заповядала:

— Направи каквото си обещава. Момичетата трябва да държат на обещанията си. Направи каквото те моли, или ще се махнеш и ти, и жабата ти.

И момичето взело жабата в леглото си, но я сложило колкото може по-далеч от себе си. Когато едва почнало да се съмва, какво, мислите, казала жабата:

*— Отсечи ми главата, мое сърце,
отсечи ми главата, моя изгоро;
спомни си добре какво си говорихме
накрай на света тази заран.*

Отначало момичето не искало да направи това, защото помнело как жабата му помогнала при извора на края на света. Но когато жабата повторила няколко пъти молбата си с умоляващ глас, тя взела брадвата и ѝ отсякла главата и, о, чудо, пред нея застанал красив млад принц, който ѝ разказал как бил омагьосан от зла магьосница и магията нямало да се развали, докато някое момиче не сдържи обещанието си да изпълнява молбите му една нощ и накрая да му отсече главата.

Мащехата много се изненадала, когато видяла младия принц вместо отвратителната жаба, и не ѝ харесало много, можете да бъдете сигурни, когато принцът ѝ казал, че ще се ожени за заварената ѝ дъщеря, защото тя го спасила от магията. И те се оженили и отишли да живеят в двореца на краля, неговия баща. И единствената утеха на мащехата била, че тя станала причина заварената ѝ дъщеря да се омъжи за принц.

ЗАСЛУГИ

Имате удоволствието да четете тази книга благодарение на *Моята библиотека* и нейните всеотдайни помощници.

МОЯТА БИБЛИОТЕКА

<http://chitanka.info>

Вие също можете да помогнете за обогатяването на *Моята библиотека*. Посетете **работното ателие**, за да научите повече.